Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

20. detsember 2017 *

Eelotsusetaotlus – Ühine tollitariifistik – Tolliseadustik – Artikkel 29 – Tolliväärtuse määramine – Piiriülesed tehingud seotud äriühingute vahel – Siirdehinna eelkokkulepe – Kokkuleppeline siirdehind, mis moodustab esialgu arve alusel nõutud summast ja arvelduspериoodi lõpus tehtud ühekordsest kindlasummalisest korrektsioonist

Kohtuasjas C-529/16,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Finanzgericht Müncheni (Müncheni maksukohus, Saksamaa) 15. septembri 2016. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 17. oktoobri 2016, menetluses

Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH

versus

Hauptzollamt München,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president R. Silva de Lapuerta, kohtunikud J. C. Bonichot, A. Arabadjiev, S. Rodin ja E. Regan (ettekandja),

kohtujurist: E. Tanchev,

kohtusekretär: ametnik K. Malacek,

arvestades kirjalikku menetlust ja 7. septembri 2017. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH, esindajad: *Rechtsanwalt* G. Eder ja *Rechtsanwalt* J. Dehn,

– Hauptzollamt München, esindajad: G. Rittenauer, M. Uhl ja G. Haubner,

– Euroopa Komisjon, esindajad: M. Wasmeier ja B.-R. Killmann,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: saksa.

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1992, L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307), muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 82/97 (EÜT 1997, L 17, lk 1; ELT eriväljaanne 02/08, lk 179), (edaspidi „tolliseadustik“) artiklite 28–31 tõlgendamist.

2 Taotlus on esitatud kohtuvaidluses, mille pooled on Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH (edaspidi „Hamamatsu“) ja Hauptzollamt München (Müncheni kesktollibüroo, Saksamaa) ning mis käsitleb selle tollibüroo keeldumist maksta osaliselt tagasi Hamamatsu deklareeritud ja tasutud tollimaks.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

Tolliseadustik

3 Tolliseadustiku artikkel 28 näeb ette, et selle seadustiku 3. peatüki sätetega määratakse kauba „tolliväärtus, mida kasutatakse Euroopa ühenduste tollitariifistiku ja konkreetseid kaubavahetusega seotud valdkondi reguleerivate ühenduse sätetega ettenähtud mittetariifsete meetmete kohaldamisel“.

4 Tolliseadustiku artikli 29 lõige 1 sätestab:

„Imporditud kauba tolliväärtus on tehinguväärtus ehk ekspordiks ühenduse tolliterritooriumile müüdud kauba eest tegelikult makstud või makstav hind, mida on vajaduse korral korrigeeritud vastavalt artiklitele 32 ja 33, tingimusel et:

a) ostjal ei ole kauba käsutamisel või kasutamisel muid piiranguid peale nende piirangute, mis:

   – on ühenduse piires ette nähtud õigusaktidega või millest kinnipidamist nõuab riigiasutus,

   – kauba edasimüügi geograafilist piirkonda käsitlevad piirangud

   või

   – ei mõjuta oluliselt kauba väärtust;

b) kauba müük ega hind ei sõltu mingitest tingimusest ega kaalutlustest, mille väärtust kauba väärtuse määramisel ei ole võimalik määrata;

c) ostja poolt kauba hilisemast edasimüügist, käsutamisest või kasutamisest saadud tulud ei laeku osaliseltki otseselt või kaudselt müüjale, välja arvatud juhul, kui hinda on võimalik vastavalt artiklile 32 sobivalt korrigeerida;

   ja

d) ostja ja müüja ei ole teineteisega seotud või kui ostja ja müüja on seotud, siis on tehinguväärtus tolliväärtusena aktsepteeritav lõike 2 alusel.“

5 Sama seadustiku artikli 29 lõige 2 näeb ette:

„a) Lõike 1 kohaldamisel tehinguväärtuse aktsepteeritavust kindlaks määrates ei ole asjaolu, et ostja ja müüja on teineteisega seotud, iseenesest piisav põhjus tehinguväärtuse aktsepteerimata jätmiseks. Vajaduse korral uuritakse müügiga seotud asjaolusid ja tehinguväärtus aktsepteeritakse, kui ostja ja müüja seotus ei ole mõjutanud hinda. […]

b) Seotud isikute vahelise müügitehingu korral aktsepteeritakse tehinguväärtus ning kauba väärtus määratakse vastavalt lõikele 1, kui deklarant tõendab, et see väärtus on väga lähedane ühele samal ajal või ligikaudu samal ajal määratud järgmistest väärtustest:
   i) tehinguväärtusele ühendusse eksporditud identsete või sarnaste kaupade müügil ostja ja müüja vahel, kes ei ole ühelgi juhul seotud;
   ii) identsete või sarnaste kaupade tolliväärtusele, nagu on määratud artikli 30 lõike 2 punktis c;
   iii) identsete või sarnaste kaupade tolliväärtusele, nagu on määratud artikli 30 lõike 2 punktis d.

   Eespool nimetatud kriteeriumide rakendamisel tuleb asjakohaselt arvestada tõendatud erinevusi kaubanduslikus tasemes, koguses, artiklis 32 loetletud elementides ja kuludes, mida müüja kannab seoses müügitehingutega, mille puhul ta ei ole ostjaga seotud, kui ta selliseid kulusid ei kannaks seoses müügitehingutega, mille puhul ta on ostjaga seotud.

c) Punktis b esitatud kriteeriume kasutatakse deklarandi algatusel ja üksnes võrdluseks. Nimetatud punkti alusel ei või määrata tuletatud väärtust.“

6 Kõnealuse seadustiku artikli 29 lõike 3 punkt a sätestab:

„Tegelikult makstud või makstav hind on kogu tasu, mida ostja on maksnud või maksab imporditud kauba eest müüjale või tema kasuks ja mis hõlmab kõiki tegelikult makstud või makstavaid tasusid, mida ostja on maksnud või maksab müüjale imporditud kauba müügi eeldusena või mida ostja on maksnud või maksab kolmandale isikule müüja kohustuse täitmiseks. Makse ei tarvitse olla tehtud rahaülekandena. Makse võib olla tehtud akreditiivi või vabalt kaubeldava maksevahendiga, otseselt või kaudselt.“

7 Sama seadustiku artikli 30 lõige 1 näeb ette:

„Kui tolliväärtust ei ole võimalik määrata artikli 29 alusel, siis tuleb selle määramiseks kohaldada lõike 2 punktidest a, b, c ja d järjestuses esimest punkti, mille alusel saab tolliväärtust määrata, arvestades, et deklarandi taotluse korral muudetakse punktide c ja d kohaldamise järjekorda; ainult sel juhul, kui teatava punkti alusel ei saa tolliväärtust määrata, võib kohaldada käesolevas lõikes kindlaksmääratud järjekorras järgmist punkti.“

8 Tolliseadustiku artikli 31 lõige 1 sätestab:

„Kui imporditud kauba tolliväärtust ei ole võimalik määrata artiklite 29 või 30 alusel, määratakse see ühenduses kättesaadavate andmete alusel, kasutades meetodeid, mis on kooskõlas järgmiste põhimõtete ja üldsätetega:

– 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe artikli VII rakendamise leping,

– 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe artikkel VII,

ja

– käesolev peatükk.“

9 Seadustiku artiklis 32 näeb ette:

„1. Tolliväärtuse määramisel artikli 29 alusel lisatakse imporditud kauba eest tegelikult makstud või makstavale hinnale:

a) järgmised kuluelemendid tingimusel, et nendega seotud kulud kannab ostja, kuid neid ei arvata kauba eest tegelikult makstud või makstava hinna sisse:
   i) komisjoni- ja vahendustasu, välja arvatud ostukomisjonitasu;
   ii) kulud, mida tehakse pakenditele, mida tollieeskirjade kohaldamisel ei eristata kõnealusest kaubast;
   iii) pakkimiskulud töö ja materjali osas;

b) järgmiste kaupade ja teenuste vastavalt jaotatud väärtus, kui see ei ole osa tegelikult makstud või makstavast hinnast ning kui ostja on neid kaupu tarninud või teenuseid osutanud otse või kaudselt, tasuta või alandatud hinnaga selleks, et imporditud kaupa toota ja ekspordiks müüa:
   i) materjalid, komponendid, osad jms, millest imporditud kaup koosneb;
   ii) imporditud kauba tootmisel kasutatud tööriistad, stantsid, valuvormid jms;
   iii) imporditud kauba tootmisel tarvitatud materjal;
   iv) inseneri-, arendus-, kunstniku- ja disaineritööd ning kavandid ja visandid, mis on tehtud väljaspool ühendust ja mis on vajalikud imporditud kauba tootmiseks;

c) autori- ja litsentsitasu, mis on seotud selle kaubaga, mille väärtust määratakse, ja mida ostja peab selle kauba müügi tingimusena otseselt või kaudselt maksma, kui selline tasu ei ole arvestatud tegelikult makstud või makstava hinna sisse;

d) tulu see osa, mis imporditud kauba igast järgnevast edasimüügist, käsutamisest või kasutamisest laekub otseselt või kaudselt müüjale;

e) i) imporditud kauba veo- ja kindlustuskulud ning

jaii) laadimis- ja käitlemiskulud, mis on seotud imporditud kauba veoga,

kohani, kus kaup tuuakse ühenduse tolliterritooriumile.

2. Vastavalt käesolevale artiklile lisatakse tegelikult makstud või makstavale hinnale ainult tõeste ja täpselt määratletavaid koguseid puudutavate andmete alusel määratud kulud.

3. Tolliväärtuse määramisel ei tohi tegelikult makstud või makstavale hinnale lisada käesolevas artiklis loetlemata kulusid.

[…]“

10 Selle seadustiku artikkel 33 sätestab:

„Tolliväärtus ei sisalda järgmisi tasusid ega kulusid tingimusel, et need on näidatud eraldi imporditud kauba eest tegelikult makstud või makstavast hinnast:

a) kauba veokulud pärast selle ühenduse tolliterritooriumile toomist;

b) ehitus-, paigaldus-, kooste-, hooldus- või tehnoabikulud, kui neid teenuseid osutati pärast selliste kaupade importimist nagu tööstuslik sisseseade, masinad ja seadmed;

c) intressid rahastamiskokkuleppe alusel, mille ostja on sõlminud ja mis on seotud imporditud kauba ostmisega, sõltumata sellest, kas rahastajaks on müüja või mõni muu isik, tingimusel et rahastamiskokkulepe on sõlmitud kirjalikult ja vajaduse korral saab ostja tõendada, et:

– sellist kaupa müüakse tõepoolest hinnaga, mis on deklareeritud kui tegelikult makstud või makstav hind, ja

ja

– nõutav intressimäär ei ületa taset, mida kõnealuse rahastamise ajal kohaldatakse selliste tehingute suhtes riigis, kus rahastamine toimub;

d) tasu imporditud kauba reprodutseerimise õiguse eest ühenduses;

e) ostukomisjonitasud;

f) imporditolli- ja muud impordi või müügi tõttu ühenduses makstavad maksud.“

11 Sama seadustiku artikkel 78 näeb ette:

„1. Toll võib omal algatusel või deklarandi taotluse korral teha tollideklaratsioonis pärast kauba vabastamist muudatusi.

2. Toll võib pärast kauba vabastamist selleks, et teha kindlaks tollideklaratsioonis esitatud andmete õigsust, kontrollida äridokumente ja asjaomase kaubaga seotud impordi- või eksporditoimingute või selle kaubaga seotud järgnevate äritoimingute andmeid. Selline kontroll võib toimuda deklarandi valdustes, mõne muu nimetatud toimingutega otseselt või kaudselt seotud isiku valdustes või isiku valdustes, kelle valduses seoses äritegevusega on nimetatud dokument või vajalikud andmed, Toll võib läbi vaadata ka kaupa, kui selle esitamine on veel võimalik.

3. Kui tollideklaratsiooni kontrollimine või tollivormistusjärgne läbivaatamine näitab, et asjaomaseid tolliprotseduure reguleerivaid sätteid on kohaldatud ebaõige või mittetäieliku teabe alusel, võtab toll kooskõlas ettenähtud sätetega olukorra lahendamiseks vajalikud meetmed, arvestades tema käsutuses olevat uut teavet.“

Rakendusmäärus

12 Komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1993, L 253, lk 1; ELT eriväljaanne 02/06, lk 3), muudetud komisjoni 21. mai 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 881/2003 (EÜT 2003, L 134, lk 1; ELT eriväljaanne 02/13; lk 310), (edaspidi „rakendusmäärus“) IX jaotise „Lihtsustatud kord“ 2. peatüki „Vabasse ringlusse lubamise deklaratsioonid“ 1. jagu sisaldab mittetäielike deklaratsioonide suhtes kohaldatavaid sätteid. Rakendusmääruse artikli 256 lõige 1 sätestab:

„Tolli poolt deklaratsiooni aktsepteerimisel deklarandile määratud tähtaeg andmete või puuduvate dokumentide esitamiseks ei tohi olla pikem kui üks kuu deklaratsiooni aktsepteerimise kuupäevast alates.

Vähendatud või nullmääraga importtollimaksu kohaldamise taotlemiseks nõutava dokumendi puhul võib tolliasutus, kui tal on põhjust arvata, et mittetäieliku deklaratsiooniga hõlmatud kaupade suhtes võib kohaldada niisugust vähendatud või nullmääraga importtollimaksu, anda deklarandi taotluse

korral põhjendatud asjaoludel dokumendi esitamiseks pikema ajavahemiku kui see, mis on sätestatud esimeses lõigus. See ajavahemik ei tohi ületada nelja kuud, arvates deklaratsiooni vastuvõtmise kuupäevast. Seda ei saa pikendada.

Kui puuduvad andmed või dokumendid, mis tuleb esitada, käsitlevad tolliväärtust, võib toll, kui see on möödapääsmatu, määrata pikema tähtaja või pikendada eelnevalt määratud tähtaega. Kogutähtaja määramisel võetakse arvesse kehtivaid aegumistähtaegu.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

13 Saksamaal asutatud äriühing Hamamatsu kuulub ülemaailmselt tegutsevasse kontserni, mille emaettevõtja Hamamatsu Photonics on asutatud Jaapanis. Hamamatsu turustab eeskätt optoelektroonikaseadmeid, -süsteeme ja -tarvikuid.

14 Hamamatsu ostis importkauba emaettevõtjalt, kes esitas talle selle kauba eest tasumiseks arve kontsernisisese hinna alusel siirdehindade eelkokkuleppe kohaselt, mille kontsern oli sõlminud Saksamaa maksuhalduriga. Emaettevõtte poolt põhikohtuasja kaebajalt arve alusel tasutavaid summasid kontrolliti regulaarselt ja vajaduse korral neid korrigeeriti, et tagada müügihinna vastavus turuväärtuse põhimõttele, mis on ette nähtud Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooniga (OECD) siirdehinna turuväärtuse kindlaksmääramise suunistes hargmaistele ettevõtjatele ja maksuhalduritele (edaspidi „OECD suunised“).

15 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu Finanzgericht Müncheni (Müncheni maksukohus, Saksamaa) selgituse kohaselt on selline kontrollimine mitmeetapiline ja lähtub niinimetatud jääkkasumi jagamise meetodist („Residual Profit Split Method“), mis on kooskõlas OCDE suunistega. Esiteks omistatakse igale osalejale piisav kasumiosa, et tal oleks minimaalne kasum. Ülejäänud kasum aga jagatakse proportsionaalselt vastavalt kindlaks määratud kriteeriumidele. Teiseks määratakse kindlaks Hamamatsu ärikasumi marginaali kokkulepitud vahemik („Operating Margin“). Kui tegelikult saavutatud tulemus jääb väljapoole ärikasumi marginaali kokkulepitud vahemikku, siis korrigeeritakse seda vastavalt ülemise või alumise piirini ja kaebajale esitatakse kreeditarve või tasumiseks täiendav arve.

16 Ajavahemikus 7. oktoobrist 2009 kuni 30. septembrini 2010 suunas põhikohtuasja kaeba vabasse ringlusse mitmesuguseid kaupu, mis pärinesid enam kui 1000 emaettevõtja tarnest, deklareerides tolliväärtuse vastavalt arve alusel tasumisele kuuluvale hinnale. Maksustatava kauba suhtes kohaldati maksumäära, mis jäi vahemikku 1,4–6,7%.

17 Kuna selles ajavahemikus jäi põhikohtuasja kaebaja tegelikult saavutatud tulemus kindlaks määratud ärikasumi marginaali alumisest piirist allapoole, korrigeeriti selle tõttu siirdehindu. Põhikohtuasja kaebajat krediteeriti seega summas 3 858 345,46 eurot.

18 Kuna siirdehindu korrigeeriti tagantjärele, siis esitas põhikohtuasja kaebaja 10. detsembri 2012. aasta kirjaga taotluse imporditud kauba eest tollimaksu tagasimaksmiseks 42 942,14 euro suuruses summas. Kaebaja ei jaganud korrigeeritud summat konkreetsete imporditud kaupade vahel.

19 Müncheni kesktollibüroo jättis selle taotluse rahuldamata, põhjendusel et põhikohtuasja kaebaja kasutatud meetod ei ole kooskõlas tolliseadustiku artikli 29 lõikega 1, mis käsitleb teatava kauba tehinguväärtust, mitte segatarnete tehinguväärtust.

20 Põhikohtuasja kaebaja esitas selle otsuse peale kaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule.

21 Nimetatud kohus leiab, et lõplik aastaaruanne kujutab endast lõplikku siirdehinda, mis on kindlaks tehtud kooskõlas OECD suunistes ette nähtud turuväärtuse põhimõttega. Seega ei ole mingit põhjust võtta siirdehinna aluseks hinda, mis on määratud esialgsena maksuhalduriga sõlmitud siirdehindade

eelkokkuleppes, mis ei kajasta imporditud kauba tegelikku väärtust. Seega kujutab tollile deklareeritud hind endast ainult fiktiivset hinda, mitte kauba eest „makstavat“ hinda tolliseadustiku artikli 29 tähenduses.

22 Neil asjaoludel otsustas Finanzgericht München (Müncheni maksukohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas tolliseadustiku artikli 28 ja järgmiste artiklite alusel on lubatud jaotamispõhimõtet rakendades kasutada tolliväärtusena kokkulepitud siirdehinda, mis moodustub algul arvele märgitud ja deklareeritud summast ning selle ühekordsest kindlasummalisest korrektsioonist, mis tehakse pärast arveldusperioodi lõppu, ning seda olenemata sellest, kas arveldusperioodi lõpus esitatakse asjaomasele isikule täiendav arve või kreeditarve?

2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas tolliväärtust on võimalik kontrollida või määrata lihtsustatud arvutusvalemi abil, kui tuleb aktsepteerida siirdehinna tagantjärele (nii kõrgemaks kui ka madalamaks) korrigeerimise mõjusid?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

Esimene küsimus

23 Esimese küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas tolliseadustiku artikleid 28–31 tuleb tõlgendada nii, et need lubavad kasutada tolliväärtusena kokkuleppelist tehinguväärtust, mis moodustub esiteks esialgu arve alusel nõutud ja deklareeritud summast ning teiseks kindlasummalisest ühekordsest korrektsioonist, mis tehakse arvestusperioodi järel, ilma et arvestusperioodi lõpus oleks teada, kas korrigeerida tuleb ülespoole või allapoole.

24 Kõigepealt tuleb meelde tuletada, et vastavalt Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikale on tolliväärtuse määramist käsitlevate liidu õigusnormide eesmärk kehtestada õiglane, ühetaoline ja erapooletu süsteem, mis välistab suvalise või fiktiivse tolliväärtuse kasutamise. Tolliväärtus peab seega vastama imporditud kauba tegelikule majanduslikule väärtusele ja seetõttu võtma arvesse selle kauba kõiki elemente, millel on majanduslik väärtus (vt selle kohta kohtuotsused, 16.11.2006, Compaq Computer International Corporation, C-306/04, EU:C:2006:716, punkt 30, 16.6.2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, punktid 23 ja 26, ning 9.3.2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, punkt 30).

25 Tolliseadustiku artikli 29 kohaselt on imporditud kauba tolliväärtus selle tehinguväärtus ehk ekspordiks liidu tolliterritooriumile müüdud kauba eest tegelikult makstud või makstav hind, arvestades siiski korrigeerimisega, mis võib osutuda vajalikuks tolliseadustiku artiklite 32 ja 33 alusel (vt selle kohta kohtuotsused, 12.12.2013, Christodoulou jt, C-116/12, EU:C:2013:825, punkt 38, ja 16.6.2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, punkt 24).

26 Lisaks on Euroopa Kohus juba varem otsustanud, et tolliväärtus tuleb määrata eeskätt tolliseadustiku artikli 29 alusel, kasutades niinimetatud tehinguväärtuse meetodit. Vaid siis, kui ekspordiks müüdud kauba eest tegelikult makstud või makstavat hinda ei ole võimalik kindlaks teha, võib kasutada selle seadustiku artiklites 30 ja 31 teise võimalusena ette nähtud meetodeid (vt eeskätt kohtuotsused, 12.12.2013, Christodoulou jt, C-116/12, EU:C:2013:825, punkt 38, 41, 42 ja 44, ning 16.6.2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, punktid 24 ja 27–30).

27 Samuti on Euroopa Kohus seoses sellega täpsustanud, et kuigi üldjuhul on tolliväärtuse arvutamise alus kauba eest tegelikult makstud või makstav hind, on see hind suurus, mida peab vajaduse korral korrigeerima, kui see on vajalik suvalise või fiktiivse tolliväärtuse määramise vältimiseks (vt selle kohta

kohtuotsused, 12.6.1986, Repenning, 183/85, EU:C:1986:247, punkt 16; 19.3.2009, Mitsui & Co. Deutschland, C-256/07, EU:C:2009:167, punkt 24, 12.12.2013, Christodoulou jt, C-116/12, EU:C:2013:825, punkt 39, ning 16.6.2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, punkt 25).

28 Nimelt peab tehinguväärtus vastama imporditud kauba tegelikule majanduslikule väärtusele ja seetõttu hõlmama selle kauba kõiki elemente, millel on majanduslik väärtus (kohtuotsus, 12.12.2013, Christodoulou jt, C-116/12, EU:C:2013:825, punkt 40 ja ning 6.6.2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, punkt 26).

29 Tolliseadustiku artikkel 78 võimaldab tollil omal algatusel või deklarandi nõude korral deklaratsioonis muudatusi teha.

30 Siiski tuleb meelde tuletada, et juhud, mille puhul Euroopa Kohus on nõustunud tehinguväärtuse tagantjärele korrigeerimisega, piirduvad eelkõige selliste olukordadega, kus on tegemist eeskätt kaubal nõutavate omaduste puudumise või puuduste ilmnemisega pärast selle kauba vaba ringlusse lubamist.

31 Euroopa Kohus on leidnud, et kui hinnatavat, puudusteta müüdud kaupa kahjustatakse enne selle lubamist vabasse ringlusse, tuleb vähendada tegelikult makstud või makstavat hinda proportsionaalselt tekkinud kahjuga, juhul kui tegemist on kauba kaubandusliku väärtuse ettenägematu vähenemisega (kohtuotsus, 19.3.2009, Mitsui & Co. Deutschland, C-256/07, EU:C:2009:167, punkt 25 ja seal viidatud kohtupraktika).

32 Samuti on Euroopa Kohus aktsepteerinud tegelikult makstud või makstavata hinna vähendamist proportsionaalselt kauba kaubandusliku väärtusega sellise varjatud puuduse tõttu, mille puhul on tõendatud, et see esines enne kauba vabasse ringlusse lubamist ja kuulus hiljem lepingujärgse garantiikohustuse alusel hüvitamisele ning millega võib seega kaasneda selle kauba tolliväärtuse hilisem vähenemine (kohtuotsus, 19.3.2009, Mitsui & Co. Deutschland, C-256/07, EU:C:2009:167, punkt 26 ja seal viidatud kohtupraktika).

33 Lõpetuseks tuleb tõdeda, et esiteks ei sisaldu tolliseadustiku kehtivas versioonis impordiga tegeleva ettevõtja kohustust taotleda tehinguväärtuse korrigeerimist siis, kui seda tagantjärele korrigeeritakse ülespoole, ja teiseks puuduvad tolliseadustikus sätted, mis võimaldaksid tollil võtta meetmeid, et vältida ohtu, et need ettevõtjad taotlevad ainult allapoole korrigeerimist.

34 Neil asjaoludel tuleb tõdeda, et tolliseadustiku kehtivas versioonis ei ole antud võimalust võtta tehinguväärtuse tagantjärele korrigeerimist arvesse sellisel juhul, millega on tegemist põhikohtuasjas.

35 Seega tuleb esimesele küsimusele vastata, et tolliseadustiku artikleid 28–31 tuleb tõlgendada nii, et need ei luba kasutada tolliväärtusena kokkuleppelist tehinguväärtust, mis moodustub esiteks esialgu arve alusel nõutud ja deklareeritud summast ning teiseks kindlasummalisest ühekordsest korrektsioonist, mis tehakse arvestusperioodi järel, ilma et arvestusperioodi lõpus oleks teada, kas korrigeerida tuleb ülespoole või allapoole.

Teine küsimus

36 Kuna teine eelotsuse küsimus on esitatud ainult juhuks, kui esimesele eelotsuse küsimusele vastatakse jaatavalt, ei ole sellele vaja vastata.

Kohtukulud

37 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (nõukogu 19. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 82/97 muudetud kujul), artikleid 28–31 tuleb tõlgendada nii, et need ei luba kasutada tolliväärtusena kokkuleppelist tehinguväärtust, mis moodustub esiteks esialgu arve alusel nõutud ja deklareeritud summast ning teiseks kindlasummalisest ühekordsest korrektsioonist, mis tehakse arvestusperioodi järel, ilma et arvestusperioodi lõpus oleks teada, kas korrigeerida tuleb ülespoole või allapoole.

Allkirjad